

selskabers indbyrdes ejerforhold. Og prisen for ejerandelene fastsættes ved aftale mellem de berørte selskaber;

- at bestemmelsen i § 97, stk. 2, gælder fra det tidspunkt, hvor bevillingen udløber, jf. lovudkastets § 98, og se hertil pkt. 5.2 ovenfor.

Den omstændighed, at bestemmelsen i lovudkastets § 97, stk. 2, lægger vægt på ejerstrukturen ved *lovforslagets fremsættelse*, kan efter Justitsministeriets opfattelse ikke antages i sig selv at indebære, at der skal dispenseres efter § 97, stk. 3, for at undgå ekspropriation.

Justitsministeriet lægger herved navnlig vægt på, at virkningstidspunktet efter det oplyste er fastsat for at modvirke, at eksisterende distributionselskaber – f.eks. ved at ændre ejerkredsen inden lovens ikrafttræden – kan komme uden om bestemmelsens krav om ejerstruktur som vilkår for bevilling til elforsyningsvirksomhed efter den nye lov. I så fald ville det ikke være muligt fuldt ud at opfylde formålet med lovudkastets § 97, stk. 2, jf. herom under pkt. 3.2.5 ovenfor.

Justitsministeriet lægger endvidere vægt på, at de eksisterende virksomheder efter det oplyste – via deres brancheorganisation m.v. – må antages at være bekendt med, at der i forslaget til en ny elforsyningslov bl.a. vil indgå krav om en bestemt ejerstruktur som vilkår for fremtidig bevilling efter den nye lov. Se hertil det, som Henrik Zahle har anført i pkt. 4.3.2 ovenfor.

Det tilføjes i øvrigt, at advokat Claus Høeg Madsens notat af 22. april 1999 synes at bygge på en misforståelse af lovudkastets rækkevidde. Bestemmelserne i lovudkastets § 36 og § 97, stk. 2, er ikke til hinder for, at en netvirksomhed afhænder ejerandele i en elproduktionsvirksomhed til andre virksomheder end søster- og dattervirksomheder. Det er således ikke korrekt, når det anføres, at bestemmelsen i lovudkastets § 97, stk. 2, »gør det til en betingelse, at en eldistributionsvirksomhed, som søger bevilling, skal vedblive at stå som ejer af elproduktionsvirksomheder, som man hidtil har ejet« (notatets side 1). Det samme gælder bemærkningen om, at distributionsvirksomheder »ved det videregående skridt, der gennem udkastets §§ 36 og 97, stk. 2, er taget, berøves ... muligheden for at afhænde deres andele i produktionsvirksomhederne« (notatets side 2).

Det er heller ikke korrekt, når det anføres, at en eldistributionsvirksomheds andele i en produktionsvirksomhed i princippet bliver »værdi-

løse«. Det bemærkes herved, at lovudkastet dels ikke begrænser salg til tredjemand, dels ikke indeholder regler for, til hvilken pris ejerandele i en produktionsvirksomhed kan afhændes. Derimod indeholder lovudkastets § 70 regler om, i hvilket omfang en distributionsvirksomhed (netvirksomhed) vil kunne udlodde overskud ved et sådant salg. Det fremgår i den forbindelse af lovudkastets § 74, stk. 3, at udlodning under alle omstændigheder kan ske i samme omfang som efter den gældende elforsyningslov.

5.3.3. Lovudkastets § 38

Efter lovudkastets § 38, stk. 1, må elproduktions- og elhandelsvirksomheder og deres datterselskaber tilsammen ikke eje mere end 15 pct. af en offentlig elforsyningsvirksomheds samlede kapital. Virksomhederne må desuden ikke besidde en bestemmende indflydelse i kraft af særlige stemmerettigheder i en offentlig elforsyningsvirksomheds ledende organer.

Endvidere må forsyningspligtige virksomheder tilsammen ikke eje mere end 15 pct. af en netvirksomheds, transmissionsvirksomheds eller systemansvarlig virksomheds samlede kapital eller besidde en bestemmende indflydelse i kraft af særlige stemmerettigheder i de nævnte virksomheders ledende organer, jf. bestemmelsens stk. 2.

Lovudkastets § 38, stk. 1-2, regulerer alene adgangen til fremtidige erhvervelser af ejerandele i elforsyningsvirksomheder og nødvendiggør således ikke, at eksisterende elproduktionsvirksomheder afhænder ejerandele i en anden elforsyningsvirksomhed.

Lovudkastets § 38, stk. 1-2, har imidlertid den virkning, at kredsen af mulige købere til virksomheden begrænses, og spørgsmålet er derfor, om denne indskrænkning i køberkredsen er ekspropriativ.

Ved vurderingen heraf må der efter Justitsministeriets opfattelse navnlig lægges vægt på, at bestemmelsen, der har generel karakter og gennemføres som led i en omfattende elreform, har til formål at beskytte hensynet til en effektiv konkurrence. Bestemmelsen skal modvirke, at kommercielle ejerinteresser opnår væsentlig indflydelse i en net-, transmissions-, forsyningspligtig eller systemansvarlig virksomhed. Bestemmelsen tager også sigte på at fjerne risikoen for, at kommercielle elforsyningsvirksomheder